

17.6.2013

Offentlig

Kommentarer till utkastet till föreskrifter och anvisningar om uppföranderegler för tillhandahållande av finansiella tjänster (16/2013)

Sammanfattning av kommentarer i remissvaren	FI:s svar
Generella kommentarer:	
<p>FI:s samling av föreskrifter och anvisningar borde innehålla bara FI:s föreskrifter och anvisningar och inget annat normativt material som endast tjänar som bakgrundsinformation.</p>	<p>Av FI:s föreskrifter och anvisningar framgår tydligt när det är fråga om FI:s föreskrifter och anvisningar. Syftet med att lägga ut den bakomliggande regleringen (t.ex. lagstiftning) är att hjälpa dem som ska tillämpa reglerna genom att placera in FI:s föreskrifter och anvisningar i sin rätta kontext.</p>
<p>FI:s föreskrifter och anvisningar innehåller referenser till regeringens propositioner och betänkanden av riksdagsutskott, vilket kan grumla bilden av vad som är FI:s ståndpunkt i frågan.</p>	<p>FI har beaktat kommentaren och strävar efter att förtydliga föreskrifterna och anvisningarna på denna punkt. I vissa fall har referenserna ändå bedömts vara nödvändiga.</p>
<p>FI:s föreskrifter och anvisningar innehåller hänvisningar till de europeiska tillsynsmyndigheternas riktlinjer och rekommendationer, vilket har upplevts som problematiskt.</p>	<p>Enligt artikel 16 i EU-förordningen om de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESMA, EBA och EIOPA) ska såväl de behöriga myndigheterna som finansmarknadsaktörerna med alla tillgängliga medel söka följa de riktlinjer och rekommendationer som utfärdas av de europeiska tillsynsmyndigheterna. FI omfattas dessutom av skyldigheten "följ eller förklara" enligt 3 a § i lagen om FI.</p> <p>FI ser det som viktigt att man även genom föreskrifterna och</p>

17.6.2013

Offentlig

	<p>anvisningarna delger tillsynsobjekten de riktlinjer och rekommendationer av de europeiska tillsynsmyndigheterna som FI iakttar i sin tillsynsverksamhet eller som de europeiska tillsynsmyndigheterna har utfärdat direkt till finansmarknadsaktörerna. Hänvisningar till riktlinjerna och rekommendationerna läggs i mån av möjlighet in alltid när de anknyter till relevanta FI:s föreskrifter och anvisningar.</p>
<p>Denna typ av omfattande anvisningar kan anses vara problematiska med tanke på såväl grundlagen som tillsynsobjektens rättsskydd. Genom anvisningarna kan tillsynsobjekten inte ges ytterligare skyldigheter som inte baserar sig på lag, såsom informationsskyldigheter. Anvisningarna har också en betydande praktiskt innebörd, även om de inte är bindande föreskrifter.</p>	<p>Enligt 1 § i lagen om FI är ett av syftena med FI:s verksamhet att upprätthålla det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktionssätt. Detta innebär bl.a. att FI ska främja högkvalitativt kundskydd inom finansiella tjänster och försäkringstjänster. Enligt 3 § ska FI bl.a. främja goda förfaranden på finansmarknaden.</p> <p>FI:s verksamhetsmål och ålagda uppgifter kan påkalla utfärdande av anvisningar. Med anledning av kommentarerna har FI likväl eftersträvat att noga avväga behovet av och innehållet i anvisningarna.</p>
<p>Varför ingår inte sammansatta finansiella tjänster?</p>	<p>Den gällande lagstiftningen känner inte till sammansatta produkter, dvs. en kombination av två eller flera produkter eller tjänster som omfattas av olika regleringarna. Hur olika bestämmelser balanseras mot varandra måste avgöras från fall till fall. Varje enskild produkt som ingår i sammansatta produkter omfattas av specifik reglering.</p>
<p>Det första skedet i säljprocessen har inte beaktats.</p>	<p>FI:s föreskrifter och anvisningar kommer att utökas med föreskrifter och anvisningar för marknadsföring av finansiella tjänster och produkter. Utkosten var ute på remiss i slutet av 2012.</p>
<p>Det borde inte vara tillåtet att sköta marknadsföring och hantering av kundrelationer delvis på annat språk, t.ex. engelska.</p>	<p>Tjänsteleverantörer kan tillhandahålla investeringstjänster över gränsen, direkt från sin hemstat, och MiFID innehåller inga hinder för verksamhet på ett annat språk än värdlandets officiella språk.</p>

17.6.2013

Offentlig

	<p>Kunderna ska informeras om kontaktspråken.</p> <p>Försäkringsdirektiven utgår ifrån att informationen lämnas på de officiella språken i respektive stat, men det är tillåtet att lämna information på annat språk om kunden så begär eller om kunden fritt kan välja vilken lag som ska tillämpas på avtalet. Enligt villkoren för det allmänna bästa som utfärdats till utländska EES-försäkringsbolag ska försäkringsvillkoren och de övriga uppgifterna om försäkringen som ges till försäkringssökanden eller försäkringstagaren i enlighet med god försäkringssed i Finland lämnas på dennes modersmål om det är finska eller svenska. Försäkringsgivaren kan avvika från detta endast med sökandens eller försäkringstagarens uttryckliga samtycke.</p> <p>Den allmänna informationsskyldigheten enligt 125 § i kreditinstitutslagen kan anses omfatta principen om att kunden ska förstå informationen. I 108 § 2 mom. och 112 a § 3 mom. i kreditinstitutslagen stadgas dessutom om språket för information om insättningsgarantifonden i fråga om tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster.</p> <p>Enligt 9 § i betaltjänstlagen ska tjänsteleverantören ge den information och de underrättelser som avses i lagen till betaltjänstanvändare i en klar och lättbegriplig form. Om parterna inte kommer överens om att använda något annat språk ska informationen och underrättelserna ges på finska eller svenska eller något annat officiellt språk i den stat där betaltjänsten tillhandahålls.</p>
Det saknas reglering om klagomålsmekanism.	Bestämmelser för hanteringen av kundklagomål, med undantag för

17.6.2013

Offentlig

	<p>försäkringsverksamhet och försäkringsmäklare, finns i standarden för intern styrning.</p> <p>EIOPA har utfärdat "Riktlinjer för försäkringsföretags hantering av klagomål" (EIOPA-BoS-12/069 SV). Riktlinjerna har införlivats i FI:s föreskrifter och anvisningar genom anvisningarna 3/2013 "Handläggning av klagomål i försäkringsbolag och försäkringsföreningar" som gäller sedan den 18 mars 2013. EIOPA bereder för närvarande motsvarande anvisningar för försäkringsförmedlare.</p>
Ställningstagandena med avseende på distansförsäljning är inte konsekventa.	Denna del av föreskrifter och anvisningar innehåller inte bestämmelser om distansförsäljning.
Lagstiftningsgrund och internationella rekommendationer:	
Direktiven om skadeförsäkringar saknas i direktivförteckningen.	Skadeförsäkringsdirektiven innehåller inga bestämmelser om de sakområden som tas upp i denna del av föreskrifterna och anvisningarna, trots att det s.k. tredje skadeförsäkringsdirektivet (92/49/EEG) innehåller en artikel om information som ska ges till försäkringstagare.
Försäkringsbolagslagen och lagen om försäkringsavtal saknas bland behörighetsbestämmelserna.	De behörigheter som nämns i avsnitt 2.4 gäller endast den aktuella delen av föreskrifter och anvisningar. Varken försäkringsbolagslagen eller lagen om försäkringsavtal innehåller behörighetsbestämmelser som gäller denna del av samlingen.
Det kan vara mycket svårt för kunden att hitta gamla CESR-rekommendationer.	FI har kompletterat sin webbplats bl.a. med avseende av riktlinjerna och rekommendationerna av de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESMA, EBA och EIOPA).
God sed vid tillhandahållande av finansiella tjänster:	

17.6.2013

Offentlig

Både god banksed och god försäkringssed borde nämnas.	Den allmänna definitionen av god sed inbegriper god banksed och god försäkringssed. God sed innebär att den som tillhandahåller finansiella tjänster följer den självreglering som gäller i respektive bransch.
Principerna om god sed får tillämpas med hänsyn till arten av den finansiella tjänsten och kundens kännedom om finansmarknaden. Detta bör preciseras med tillägget "och den aktuella kundkategorin".	Anvisningar utgår ifrån att alla tjänster inte är likadana. Exempelvis vid tillhandahållande av betaltjänster är det inte nödvändigt att begära information om kundens investeringserfarenhet. För tydlighetens skull har bestämmelsen preciserats enligt förslaget.
Regler för tillhandahållande av kreditinstitutstjänster:	
Föreskrifter och anvisningar för kreditinstitut tillämpas på kundrelationer där kunderna är konsumenter och i tillämpliga delar på kundrelationer där kunderna är småföretag jämförbara med konsumenter. Normer som gäller enbart konsumentrelationer tillämpas i tillämpliga delar på en avsevärt större grupp än vad som är lagens syfte.	Utifrån 125 § i kreditinstitutslagen omfattas kreditinstituten av en allmän informationsskyldighet när de tillhandahåller sina produkter.
Ur användarsynpunkt vore det motiverat att det i föreskrifterna och anvisningarna hänvisas till relevant reglering, till exempel regleringen av marknadsföring enligt konsumentskyddslagen.	FI kommer att utfärda separata föreskrifter och anvisningar för marknadsföring, med hänvisningar till regleringen av marknadsföring enligt konsumentskyddslagen.
De tilläggskrav som läggs fram i avsnittet om informationsskyldighet vid krediter (avsnitt 5.2.1) kan i vissa avseenden stå i konflikt med direktivet som till vissa delar baserar sig på principen om fullharmonisering.	Bestämmelsen om god kreditgivningssed är ny och ingår i 7 kap. 13 § i konsumentskyddslagen. Bestämmelsen baserar sig på stycke 26 i ingressen till direktivet om konsumentkreditavtal. I detaljmotiveringen till lagen konstateras att Finansinspektionen redan före lagens ikraftträdande har utfärdat standarder om god kreditgivningssed för kreditinstitut, men nu ska skyldigheten uttryckligen tas in i lagen. Enligt detaljmotiveringen ska kreditgivaren

17.6.2013

Offentlig

	<p>vid behov också för konsumenten förklara kreditens centrala villkor och egenskaper och kreditens eventuella följder för konsumenten. FI:s anvisningar innehåller FI:s uppfattning om de eventuella följderna för konsumenten.</p>
<p>Enligt konsumentskyddslagen ska konsumenten ges information om de viktigaste villkoren och egenskaperna i krediten innan kreditavtalet tecknas. Därigenom är konstaterandet i punkt 5.2.1 redundant. Enligt det bör kreditinstitutet, utöver det som föreskrivs i konsumentskyddslagen, innan kreditavtalet ingås lämna upplysningar om centrala lånevillkor och egenskaper.</p>	<p>Avsnitt 5.2.1 redogör för FI:s syn på vad som avses med 7 kap. 13 § 2 mom. 3 punkten i konsumentskyddslagen. I detaljmotiveringen till paragrafen konstateras att det i vissa fall inte kan anses vara tillräckligt att endast lämna konsumenten den standardiserade informationen, utan vid behov ska kreditgivaren för konsumenten också förklara kreditens centrala villkor och egenskaper, kreditens eventuella särskilda följder för konsumenten och följderna av att konsumenten försummar sina betalningar.</p>
<p>Information om konsekvenserna av olika amorteringsalternativ borde ingå i den information som ska ges till kunden innan kreditavtalet ingås.</p>	<p>Punkten har lagts till i förteckningen.</p>
<p>Punkten om att kreditinstitutet innan kreditavtalet ingås bör ge kunden information om eventuella andra särskilda konsekvenser av lånet för kunden bör preciseras.</p>	<p>Punkten har preciserats.</p>
<p>Utredningsplikten gällande kundens betalningsförmåga tenderar i rätt riktning men formuleringen är överdimensionerad. Det är mycket svårt för kreditgivaren att försäkra sig om vissa framtida omständigheter, såsom att kunden mister betalningsförmågan till följd av skilsmässa eller andra sociala problem.</p>	<p>Anvisningen har preciserats.</p>
<p>Anvisningen om att säkerhetsställaren själv bör få bestämma om särskild eller generell säkerhet ställs, är otydlig eftersom lagen om borgen och tredjemanspant redan innehåller rätt så noggranna bestämmelser om saken.</p>	<p>I lagen om borgen och tredjemanspant finns endast ett undantagsfall där generell pant inte kan ställas, dvs. lån med säkerhet i bostad. FI anser att ytterligare anvisningar behövs. Sakområdet behandlas i föreskrifterna och anvisningarna om kundavtal, för vilka utkastet för närvarande är under beredning.</p>

17.6.2013

Offentlig

<p>Formuleringen i punkten om förebyggande av betalningssvårigheter bör justeras så att den bättre motsvarar lagens syfte. I en annan kommentar fick punkten bifall, men formuleringen föranledde frågor om i vilka arrangemang bedömning från fall till fall ska tillämpas.</p>	<p>Punkten har strukits.</p>
<p>I punkten om grundläggande banktjänster bör skyldigheten att öppna konto skrivas ut i detalj så att den motsvarar lagen.</p>	<p>Punkten har preciserats.</p>
<p>Speciellt i glesbygden vore det ändamålsenligt att nätbankskoderna skulle ingå i de grundläggande banktjänsterna. Med tanke på i vilken omfattning nätbankskoder används t.ex. i de elektroniska kontakterna med olika myndigheter och utbetalningen av förmåner, borde koderna ingå i de grundläggande banktjänsterna.</p>	<p>Definitionen av grundläggande banktjänster kan inte utvidgas genom en bestämmelse av lägre nivå än lag.</p>
<p>Formuleringen att inlåningsbanker är skyldiga att bevilja kunderna endast ett sådant kort som kan användas för grundläggande banktjänster bör preciseras med en hänvisning till sådana kortegenskaper med vilka övertrassering av kontot inte är möjlig.</p>	<p>Anvisningen har preciserats enligt kommentaren.</p>
<p>Innan kreditavtalet ingås bör kunden även informeras om vad räntan består av.</p>	<p>Punkten har preciserats.</p>
<p>Eftersom årsränta är tydlig och lättbegriplig för kunderna, och dessutom lätt jämförbar, borde den användas primärt vid angivande av räntan och avvikelser från detta bör nämnas på ett tydligt sätt.</p>	<p>Punkten har preciserats.</p>
<p>Regler för tillhandahållande av investeringstjänster:</p>	
<p>I yttrandena kommenterades regleringen av incitament.</p>	<p>De avsnitt som kommentarerna hänför sig till har i samband med totalreformen av värdepappersmarknadslagstiftningen överförts till lagen om investeringstjänster (747/2012).</p>
<p>En enskild reklam behöver inte uppfylla alla krav i styckena 19–28. Med stöd av 2 kap. i konsumentskyddslagen får en enskild reklam ändå inte ge en vilseledande bild.</p>	<p>Detta perspektiv tas upp i föreskrifterna och anvisningarna om marknadsföring som är under beredning.</p>

17.6.2013

Offentlig

<p>Rubriken 6.5.4 bör omformuleras t.ex. "Tjänsteleverantörens särskilda rapporteringsskyldighet till icke-professionella kunder" eftersom rapporteringsskyldigheten omfattar tjänsteleverantörerna och inte kunderna.</p>	<p>Rubriken har ändrats enligt förslaget.</p>
<p>Förfaranden som iakttas inom placeringsfondsverksamheten:</p>	<p>Kommentarerna till föreskrifterna och anvisningarna om förfaranden inom placeringsfondsverksamheten har beaktats i föreskrifterna och anvisningarna 3/2011 "Organisatoriska krav och uppföranderegler för placeringsfondsverksamhet" vilka trädde i kraft den 1 januari 2012. Avsnittet om förfaranden inom placeringsfondsverksamheten inkorporeras härvid inte i uppförandereglerna för tillhandahållande av finansiella tjänster.</p>
<p>Förfaranden inom försäkringsverksamhet och försäkringsförmedling:</p>	
<p>Anvisningarna ger upphov till ytterligare skyldigheter som inte baserar sig på lag, som informationsskyldighet och samordning av regelverk.</p>	<p>Anvisningarna har preciserats så att de redogör för FI:s syn på de nödvändiga uppgifter som enligt lagen om försäkringsavtal ska ges om försäkringar och om de upplysningar som försäkringsbolaget bör inhämta om kunden och kundens omständigheter för att uppfylla sin lagstadgade informationsskyldighet. Anvisningarna har även preciserats genom separata anvisningar för livförsäkringsbolag och skadeförsäkringsbolag.</p>
<p>Samordningen bör avancera på det nationella planet, utan att man väntar på europeisk harmonisering. Informationsskyldigheten borde vara så enhetlig som möjligt i fråga om likartade produkter,</p>	<p>FI har strävat efter att samordna regleringen inom de ramar som den gällande nationella regleringen medger.</p>
<p>Anvisningarna innehåller ställningstaganden som tidigare gällde endast livförsäkringsbolag och som nu omfattar även skadeförsäkringar, och som lämpar sig dåligt för försäljning av</p>	<p>Anvisningarna har preciserats med separata anvisningar för livförsäkringsbolag och skadeförsäkringsbolag samt så att de inte tillämpas på arbetspensionsbolag.</p>

17.6.2013

Offentlig

skadeförsäkringar.. Det är också oklart vilka punkter som ska tillämpas på livförsäkringsbolag respektive skadeförsäkringsbolag. Anvisningarna torde inte gälla arbetspensionsbolag.	
Punkten om att kunden inte får utsättas för påtryckning för att fatta ett köpbeslut är redundant.	Punkten om påtryckning har strukits, eftersom det enligt konsumentskyddslagen är förbjudet att utöva påtryckning.
Punkten om dokumentering av uppgifter strider mot personuppgiftslagen och är redundant.	Avsnittet om dokumentering har ändrats.
Uppföranderegler för tillhandahållande av betaltjänster:	
När det gäller tillämpningsområdet är det i viss mån oklart om betalningsinstitut även avser sådana tjänsteleverantörer enligt 7 och 8 § i lagen om betalningsinstitut som tillhandahåller betaltjänster utan auktorisation.	Med betalningsinstitut avses betalningsinstitut enligt 5 § i lagen om betalningsinstitut som har auktorisation för betaltjänster enligt nämnda lag. Detta framgår av avsnitt 1.1 om tillämpningsområdet där det hänvisas till betalningsinstitut enligt 4 § i lagen om Finansinspektionen.
Ikraftträdandet av betaltjänstlagen gjorde inte avsnittet "Återkallande av utbetalningar från inlåningskonton" redundant. Avsnittet är viktigt och där definieras hur banken kan agera utan hinder av banksekretessen om kunden har initierat en felaktig betalning som inte längre kan återkallas. Även rekommendationen om bankens rätt att korrigera tekniska fel är viktig.	Anvisningen har återställts till denna del.
Utkastet innehåller anvisningar om att kunden ska ges information om sina ansvar och skyldigheter. På motsvarande sätt bör kunden ges tydlig information om sina rättigheter.	Informationsskyldigheten i förfarandeföreskrifterna omfattar såväl ansvar och skyldigheter som kundens rättigheter.
Det är bra att Finansinspektionen utfärdar anvisningar om säkerhetsfrågor gällande kontobetalningsinstrument och betalkort. Anvisningarna kan med fördel kompletteras med att kunderna bör informeras om skillnaderna mellan egenskaperna i ett	Punkten har preciserats enligt förslaget.

17.6.2013

Offentlig

<p>kombinationskort.</p>	
<p>Betalningsinstitutet kunde ha strukits från anvisningarna. De anvisningar som gäller betalningsinstitut är kortfattade och medför inga skyldigheter för betalningsinstitutet.</p>	<p>FI anser att anvisningarna för betalningsinstitut behövs och har kompletterat dessa. De krav som stadgas i lag har emellertid inte upprepats i anvisningarna.</p>
<p>Det framgår inte entydigt av anvisningarna om tjänsteleverantören är skyldig att ge kunden samtliga villkor som varit gällande under avtalsförhållandet eller endast de villkor som gäller när kunden begär att få villkoren.</p>	<p>Punkten har preciserats så att användaren har rätt att få de villkor som gällde vid en specifik tidpunkt. Detta behövs med tanke på eventuella meningsskiljaktigheter.</p>
<p>Enligt 13 § i betaltjänstlagen ska parterna avtala om kommunikationsmedel i ramavtalet. Punkten behöver preciseras.</p>	<p>I vissa situationer är det påkallat att man avtalar om kommunikationsmedlet för en viss tjänst eller kanal separat, och den avtalade kanalen för allmän kommunikation är inte alltid tillräcklig. Anvisningen har preciserats.</p>
<p>Bankerna har meddelat sina cut-off-tider och är inte skyldiga att självmant uppge genomförandetiden.</p>	<p>Utifrån kundfeedback har bankerna ofta inte lagt ut informationen om cut off-tiderna på ett lättillgängligt ställe. Informationen är viktig eftersom t.ex. en betalning som gjorts i webbanken flyttas efter cut off-tiden till följande dag för behandling. Genomförandetiden har betydelse speciellt för tjänsterna i kreditinstitut som använder tjänsterna i andra centrala penninginstitut.</p>
<p>Bekräftelse med SMS kunde behandlas mer ingående.</p> <p>Punkten borde förtydligas gällande situationer där transaktionen involverar flera tjänsteleverantörer. Det kan inte alltid vara möjligt att kommunicera med alla betaltjänstanvändare.</p>	<p>SMS-bekräftelse nämns som ett exempel på avvikande sätt att bekräfta en betalning och anvisningen är inte avsedd att vara uttömmande.</p> <p>Meningen med punkten är att betona tjänsteleverantörens skyldighet att informera användarna om sina avvikande rutiner för bekräftelse av betalning och att ge ett exempel på dessa.</p>

17.6.2013

Offentlig

<p>Anvisningen skulle kanske vara exaktare om det var "betalaren" och inte "betaltjänstanvändaren" som informeras om avvikande förfarande.</p>	<p>Punkten har preciserats enligt förslaget.</p>
<p>Enligt betaltjänstlagen ska användarna informeras om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel.</p>	<p>Utifrån kundfeedback behöver man i anvisningarna betona vikten av den information som ges till användarna.</p>
<p>Avsnittet om betalningsmedel kunde med fördel ta upp behovet att informera om kundernas ansvar.</p>	<p>Punkten har kompletterats enligt förslaget.</p>
<p>Omnämmandet av användarkod borde strykas. Vad som avses med kontakt på eget initiativ borde preciseras.</p> <p>Bokstavlig efterlevnad av att "koder inte bör efterfrågas när ärenden sköts per telefon" innebär också att inte heller systemet får fråga efter koderna per telefon.</p>	<p>Användarkod nämns som ett exempel på tjänstekoder, och FI anser det vara befogat. Punkten om kontakt på eget initiativ har preciserats.</p> <p>Punkten har preciserats så att koder kan efterfrågas genom systemet.</p>
<p>Att ställa och rikta begränsningar enligt webbbankkoder är problematiskt och anvisningen bör till denna del begränsas till betalkort.</p>	<p>En del banker erbjuder redan användarna möjlighet att ställa begränsningar enligt webbbankkoder. ECB:s rekommendationer för SecuRePay kommer att innebära rekommendationer för marknaden även i detta avseende. Ändringsförslaget beaktas inte till denna del.</p>
<p>Formuleringen "Reserveringen bör inte finnas kvar efter att den egentliga debiteringen har utförts" bör strykas.</p> <p>Till anvisningarna bör fogas att reserveringen ska avföras om det blir uppenbart att motsvarande debitering inte kommer att utföras.</p>	<p>Utifrån kundfeedback anser FI att punkten är befogad.</p> <p>Punkten har kompletterats enligt förslaget.</p>
<p>Utöver återkallande av girobetalningar bör anvisningarna preciseras med särskilda regler för direktdebiteringar och korttransaktioner.</p>	<p>Direktdebiteringar och principerna för återkallande av korttransaktioner behandlas tillräckligt utförligt i lagstiftningen, reglerna för SEPA-direktdebitering och reglerna för kortscheman, och därför anses tillägget inte vara befogat.</p>
<p>Korrigerings av fel bör gälla även obehöriga betalningar när det är</p>	<p>Punkten har ändrats enligt förslaget.</p>

17.6.2013

Offentlig

<p>fråga om dubbel debitering.</p> <p>I avsnittet om korrigerings fel används "kontohavare" och "kund" utan att begreppen definieras närmare.</p> <p>I flera kommentarer tas upp fall där det kan bli besvärligt att korrigera fel och informera betalaren och betalningsmottagaren och som bör preciseras i anvisningarna.</p>	<p>Punkten har preciserats.</p> <p>Det är inte ändamålsenligt att i förfarandeanvisningar ta upp alla specialfall.</p>
<p>När det gäller krediteringar på konton ställdes frågan om det är rimligt att kräva att bankernas tjänster ska hålla exakt samma nivå som under det nationella systemet? Anvisningen om att löner och förmåner måste betalas på konton på efternatten beskriver nuläget och bör inte tas med i anvisningarna.</p> <p>Av anvisningarna bör framgå att lagstiftningen om penningtvätt och internationella finansiella sanktioner ska beaktas vid kreditering av konton.</p> <p>Anvisningen bör preciseras i fråga om expressbetalningar. Dessutom kan det vara befogat att precisera anvisningarna om olika omständigheter gällande förfallodag, t.ex. i fråga om bankens interna överföringar och SEPA-överföringar.</p>	<p>Utgångspunkten för SEPA är att kvaliteten på betalningsförmedlingen inte får försämrats. Dessutom har det länge varit rådande förfarande i Finland , som har baserat sig på en lösning som bankerna tidigare skapat. I flera årtionden har användarna fått sina löner och pensioner så att medlen har betalats in på konton innan bankerna öppnar.</p> <p>Punkten har preciserats med avseende på lagstiftningen om penningtvätt.</p> <p>FI anser det inte vara befogat att utfärda särskilda anvisningar om expressbetalningar eftersom förfarandet styrs av regler som bankerna har enats om sinsemellan. Anvisningarna omfattar överföringar inom SEPA-området. Anvisningarna avser inte att ge instruktioner för bankernas interna rutiner. Betaltjänstlagen omfattar även bestämmelserna om kreditering och konvertering av betalningar i utländsk valuta och tolkningarna av bestämmelserna finns i motiveringen till lagen.</p>
<p>Termen "kontoanvändningsmedel" borde ändras till</p>	<p>Terminologin har ändrats enligt förslaget.</p>

17.6.2013

Offentlig

"betalningsinstrument" i enlighet med betaltjänstlagen.	
---	--